

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Obo/12/2013
Identifikačné číslo spisu:	1001899315
Dátum vydania rozhodnutia:	10.04.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Darina Ličková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1001899315.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu: Poľnohospodárske družstvo „INOVEC“ Ruskovce, v konkurze, 956 64 Ruskovce, IČO: 00 205 648, s ustanoveným správcom konkurznej podstaty: JUDr. Štefan Jurčo, PhD., advokát so sídlom kancelárie Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava, o návrhu správcu na zrušenie konkurzu, na odvolanie veriteľa D&I Consulting Limited, Londýn, Veľká Británia, zast. Erasmus legal, s. r. o., Justičná 9, 811 07 Bratislava, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 16. januára 2012, č. k. 7K/259/2001-421, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo 16. januára 2012, č. k. 7 K/259/2001-421 p o t v r d z u j e .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave uznesením zo 16. januára 2012, č. k. 7 K/259/2001-421 konkurz vyhlásený uznesením č. k. 7 K/259/2001-81 dňa 27. septembra 2002, keďže nie sú predpoklady pre konkurz, po čiastočnom splnení rozvrhového uznesenia zrušil a zbavil advokáta JUDr. Štefana Jurča, PhD., funkcie správcu konkurznej podstaty.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že 8. júna 2009 správca konkurznej podstaty predložil súdu písomný odpočet o záverečnom vyúčtovaní konkurzu a vysporiadaní pohľadávok veriteľov, ktorý mal korešpondovať s rozvrhovým uznesením tunajšieho súdu vydaným pod č. k. 7 K/259/2001-341 dňa 9. marca 2009. Správca konkurznej podstaty a po dopyte súdu, odôvodnil tento návrh ust. § 44 ods. 1 písm. b/ a ods. 4 zákona o konkurze a vyrovnaní č. 328/1991 Zb. (ďalej len ZKV) tak, že po právoplatnom schválení rozvrhu došlo ku splneniu v ňom predpokladanom rozsahu povinností, čo dokladom je priložený odpočet, vypracovaný podľa § 32 ods. 1 ZKV. Zároveň navrhol, aby ho konkurzný súd zbavil funkcie správcu. Z písomnej správy správcu konkurznej podstaty vyplýva, že správca vyplatil pohľadávky proti podstate, čiastočne oddeleného veriteľa, svoju odmenu a súdny poplatok, spolu so zaplatením nákladov a poplatkov spojených s realizáciou uspokojenia pohľadávok podľa rozvrhového uznesenia. Ku dňu realizácie rozvrhu mal k dispozícii, na celkové uspokojenie pohľadávok 30 841,48 Eur. Správa obsahuje prílohu -prehľad nakladania s finančnými prostriedkami

odo dňa vypracovania konečnej správy, ktorá v záverečnej časti presne špecifikuje, ako správca hospodáril od tohto obdobia, až po deň 25. mája 2009, ku ktorému správca poukazoval finančné prostriedky jednotlivým veriteľom podľa právoplatného a vykonateľného uznesenia súdu. Aj keď v medziobdobí správca konkurznej podstaty získal do podstaty ďalšie finančné prostriedky, s kladným úrokom, z terminovaných vkladov v banke, tieto na druhej strane vynaložil na náklady správy konkurzného konania do ukončenia konkurzu tak, že k 25. máju 2009 disponoval iba vyššie uvedeným zostatkom 30 841,48 Eur. Túto sumu použil na úhradu pohľadávok, súdneho poplatku v plnej výške, odmenu SKP, náhradu výdavkov správcu tak, ako to predpokladá § 31 ods. 1 písm. f/, ods. 6 písm. a/ a § 32 ods. 1 ZKV. Po úplnej úhrade týchto pohľadávok predstavovala suma, zostávajúca na uspokojenie ostatných veriteľov 17 855,52 Eur. Využívajúc § 31 ods. 7 ZKV správca konkurznej podstaty z tejto sumy vypočítal percento uspokojenia spôsobom, uvedeným v konečnej správe a v návrhu na vydanie rozvrhového uznesenia, t. j. $17\,855,52 \text{ Eur (fyzický zostatok finančných prostriedkov v podstate)} / 21\,365,35 \text{ Eur (pohľadávky proti podstate ešte neuspokojené)} \times 100 = 83,6\%$ (koeficient pomerného uspokojenia jednotlivých veriteľov). Správca konkurznej podstaty realizoval dňa 25. mája 2009 prevody oddeleným veriteľom podľa percenta uspokojenia zisteného vyššie uvedeným výpočtom.

Po takto realizovanom rozvrhu nezostali v konkurznej podstate žiadne finančné prostriedky na uspokojenie veriteľov pohľadávok I. triedy, z čoho dôvodu nebolo možné postupovať podľa ust. § 32 ods. 2 ZKV.

Správca konkurznej podstaty z vyššie uvedených dôvodov žiadal o zrušenie konkurzu v zmysle ust. § 44 ods. 1 písm. d/ ZKV.

Keďže vo zvyšku pohľadávky veriteľov predpokladané právoplatným rozvrhovým uznesením neboli uspokojené pre nedostatok finančných prostriedkov, nie je možné postupovať podľa ust. § 32 ods. 2 ZKV.

Pri plnení rozvrhového uznesenia súd zistil, že došlo len k čiastočnej úhrade pohľadávok veriteľov predpokladaných v právoplatnom rozvrhovom uznesení (malo byť rozvrhnutých 34 342,31Eur) a viac neexistuje majetok určený na ich ďalšie uspokojenie, preto súd pristúpil k zrušeniu konkurzu.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie konkurzný veriteľ a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie z týchto dôvodov:

Podľa rozvrhového uznesenia, vydaného súdom prvého stupňa, mala byť spoločnosť D&I Consulting Limited ako konkurzný veriteľ s nárokom na oddelené uspokojenie uspokojená vo výške 19 354,75 eur. Dňa 26. mája 2009 odvolateľ od správcu konkurznej podstaty obdržal sumu 16 182,02 Eur, teda o 3 172,73 Eur menej, ako je uvedené v právoplatnom a vykonateľnom rozvrhovom uznesení. Na opakované žiadosti o vysvetlenie situácie a uhradenie zvyšnej časti priznanej sumy, mu bolo oznámené, že boli vyčerpané všetky finančné prostriedky z majetkovej podstaty úpadcu a všetky účty v bankách boli zrušené. Odvolateľ namietol, že vo výroku právoplatného rozvrhového uznesenia z 9. marca 2009 nie je uvedené, že pohľadávky sa budú uspokojovať len čiastočne v ich percentuálnej výške neskoršie určenej správcou, pričom v tomto uznesení v jeho výroku je stanovené, že pohľadávka odvolateľa sa uspokojuje vo výške 19 354,75 Eur.

Správca konkurznej podstaty sa písomne vyjadril k odvolaniu odvolateľa a uviedol, že sa v plnom rozsahu pridŕžiava svojich tvrdení a vyjadrení, ktoré obsahoval ním podaný návrh na zrušenie konkurzu, spojený s návrhom na zbavenie funkcie správcu konkurznej podstaty z 8. júna 2009, vyjadrenie z 18. júna 2009 a doplnenie návrhu na zrušenie konkurzu z 27. júla 2009. V „návrhu na vydanie rozvrhového uznesenia“ správca konkurznej podstaty uviedol odhad nákladov správy konkurznej podstaty do ukončenia konkurzu vo výške 544,28 Eur (sú tu zahrnuté aj výdavky spojené s realizáciou rozvrhu). Taktiež v predmetnom „návrhu“ správca konkurznej podstaty uviedol, že pohľadávky veriteľov uvedené v bode 1, 2 budú uspokojované pomerne v určitej %-tuálnej výške uznaného nároku a podľa skutočného

zostatku peňazí na rozdelenie ku koncu konkurzu bude toto percento upravené. V súhrnnom prehľade všetkých pohľadávok označil správca konkurznej podstaty konkrétne pohľadávky konkurzných veriteľov hviezdikou (*), a to tie, ktoré navrhol ponížiť vypočítaným percentom (83,60% - výsledný koeficient pomerného uspokojenia jednotlivých veriteľov) z uznaného nároku. Uznesenie z 9. marca 2009 obsahuje vo svojej výrokovej časti na strane 1 iba plné sumy pohľadávok na uspokojenie. Takisto sa do obsahu výroku nedostali náklady správy konkurzného konania do skončenia konkurzu v predpokladanej výške 544,28 Eur. Úhrnná suma všetkých pohľadávok, ktoré mali byť uspokojené v súlade s výrokom súdu, je 34 342,31 Eur. K dispozícii však správca konkurznej podstaty mal 30 841,48 Eur. Preto správca konkurznej podstaty podaním z 27. júla 2009 doplnil svoj pôvodný návrh na zrušenie konkurzu pre nedostatok finančných prostriedkov z dôvodu, že priebežným plnením správca konkurznej podstaty vyčerpal všetky finančné prostriedky, neexistuje ďalší majetok ani ďalšie finančné prostriedky, čím sú splnené zákonom stanovené podmienky pre zrušenie konkurzu. Správca taktiež uviedol, že napadnutým uznesením súd zrušil konkurz podľa ust. § 44 ods. 1 písm. a/ ZKV, t. j., že nedošlo k potvrdeniu núteného vyrovnania a zistil, že tu nie sú predpoklady pre konkurz, a nie z dôvodu, ktorý požadoval správca podľa ust. § 44 ods. 1 písm. d/ ZKV - pre nedostatok finančných prostriedkov a ani nie z dôvodu uvedeného v ust. § 44 ods. 1 písm. b/ ZKV po splnení rozvrhového uznesenia, ako to (nesplnenie rozvrhového uznesenia a tým nenaplnenie zákonnej podmienky) namieta účastník.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal odvolanie odvolateľa postupom v zmysle ust. § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednáva v súlade s ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k názoru, že odvolaniu odvolateľa nie je možné vyhovieť z týchto dôvodov:

Je nesporné, že správca konkurznej podstaty po speňažení majetku z podstaty predložil súdu konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov, ktorá bola prejednaná na pojednávaní a schválená súdom uznesením pod č. k. 7 K 259/01-305 dňa 16. mája 2007 v súlade s ust. § 29 ZKV.

Následne správca konkurznej podstaty v zmysle ust. § 30 ZKV podal prvostupňovému súdu návrh na rozvrhové uznesenie. Prvostupňový súd vydal rozvrhové uznesenie pod č. k. 7 K 259/01-341 dňa 9. marca 2009 a toto uznesenie sa stalo právoplatným 16. apríla 2009.

Správca konkurznej podstaty preto pristúpil k uspokojovaniu pohľadávok veriteľov v zmysle právoplatného rozvrhového uznesenia pričom zistil, že suma 34 342,31 Eur, ako vyplýva z právoplatného rozvrhového uznesenia určená na uspokojenie všetkých pohľadávok, nebola dosiahnutá a správca konkurznej podstaty mal k dispozícii finančnú čiastku vo výške 30 841,48 Eur. Preto pristúpil k uspokojeniu pohľadávky s nárokom na oddelené uspokojenie (§ 28 ZKV), t. j. odvolateľovi podľa skutočného zostatku peňazí na rozdelenie, a to pomerne vo výške cca 88,4% z uznaného nároku, a to podľa skutočného zostatku peňazí na rozdelenie, kedy bude percento upravené (viď návrh rozvrhového uznesenia č. l. 337 a odôvodnenie právoplatného rozvrhového uznesenia).

V predmetnom konkurze teda došlo k situácii, kedy finančné prostriedky, získané v konkurze, boli nižšie, ako sa predpokladalo a uviedlo v právoplatnom rozvrhovom uznesení.

Správca konkurznej podstaty realizoval právoplatné rozvrhové uznesenie v súlade s jeho návrhom a odôvodnením právoplatného rozvrhového uznesenia, a to pomerne percentuálnym pomerom pri pohľadávkach veriteľom, a to aj pohľadávkach s nárokom na oddelené uspokojenie, keďže nemal k dispozícii sumu 34 342,31 Eur, ale iba sumu 30 841,48 Eur a následne po čiastočnom splnení rozvrhového uznesenia požiadal súd prvého stupňa k zrušeniu konkurzu a zbavenia jeho funkcie správcu konkurznej podstaty, a to podľa § 44 ods. 1 písm. d/ ZKV.

Podľa ustanovenia § 44 ods. 1 písm. d/ ZKV - súd uznesením zruší konkurz, v ktorom nedošlo k potvrdeniu núteného vyrovnania, ak zistí, že majetok úpadcu nepostačuje na úhradu výdavkov a odmeny správcu, pričom sa neprihliada na veci pohľadávky vylúčené z podstaty.

Zrušenie konkurzu v zmysle vyššie citovaného ust. § 44 ods. 1 písm. d/ ZKV je svojou podstatou

obdobou rozhodnutia, ktorým by sa inak priamo zamietol návrh na vyhlásenie konkurzu pre nedostatok majetku, modifikovanou pre dobu po vyhlásení konkurzu s týmito rozdielmi:

a) Pri rozhodovaní o návrhu na vyhlásenie konkurzu si musel súd sám urobiť úsudok o predajnosti majetku dlžníka alebo o dobytnosti jeho pohľadávok, teraz sa k majetkovým hodnotám podstaty vylúčenými z podstaty neprihliada vôbec, pokiaľ boli skôr (so súhlasom súdu) správcom vylúčené z podstaty (§ 27 ods. 12 ZKV).

b) Pri zamietnutí návrhu na vyhlásenie konkurzu pre nedostatok majetku bola rozhodujúca iba veľkosť majetku dlžníka, pri zrušení konkurzu pre nepostačujúci majetok je už rozhodujúca veľkosť celej konkurznej podstaty.

Odvolací súd poukazuje aj na pojem „úhrada výdavkov a odmeny správcu“, pod čím treba rozumieť výdavky vyhláseného konkurzu, výdavky spojené so zisťovaním, zabezpečením, vymáhaním, odhadom, predajom konkurzného majetku a rozdelením výťažku speňaženia, ako aj výdavkov spojených so skúmaním nárokov uplatňovaných v konkurze.

Na základe vyššie uvedeného sa preto odvolaciemu súdu názor správcu konkurznej podstaty, že ku zrušeniu konkurzu malo dôjsť podľa ust. § 44 ods. 1 písm. d/ ZKV javí ako nesprávny.

Rovnako zrušenie konkurzu súdom prvého stupňa podľa ust. § 44 ods. 1 písm. a/ ZKV, t. j. súd uznesením zruší konkurz, v ktorom nedošlo k potvrdeniu núteného vyrovnania, ak zistí, že tu nie sú predpoklady pre konkurz, nie je dôvodné. Za predpoklady pre konkurz treba považovať najmä existenciu úpadku dlžníka, vrátane potrebnej mnohosti konkurzných veriteľov (§ 1 ods. 1 a 2 ZKV) alebo zákonom stanovených podmienok (§ 2 ods. 1 ZKV). Pokiaľ sa v priebehu lehoty stanovenej pre prihlásenie pohľadávok veriteľov do vyhláseného konkurzu neprihlási žiadny konkurzný veriteľ, alebo sa prihlási len jeden konkurzný veriteľ, nie sú splnené predpoklady pre konkurz, lebo chýba mnohosť konkurzných veriteľov. Chýbajúcim predpokladom pre konkurz môže byť aj skutočnosť, že behom konkurzu sa podarí úpadcovi prekonať úpadok (správca konkurznej podstaty v určitom okamihu speňažovania konkurznej podstaty zhromaždil dostatok peňažných prostriedkov, z ktorých je možné uspokojiť v plnej výške pohľadávky konkurzných veriteľov alebo napr. v prípade, keď veritelia nezložia preddavok na trovy konania (§ 5 ods. 2 ZKV).

Podľa názoru odvolacieho súdu v predmetnej veci nebol naplnený dôvod zrušenia konkurzu podľa ust. § 44 ods. 1 písm. a/ ZKV.

Podľa ust. § 44 ods. 1 písm. b/ ZKV súd uznesením zruší konkurz, v ktorom nedošlo k potvrdeniu núteného vyrovnania po splnení rozvrhového uznesenia.

Splnením rozvrhového uznesenia je potrebné rozumieť taký stav, kedy sú všetky peňažné prostriedky, určené podľa rozvrhu k uspokojeniu veriteľov správcom konkurznej podstaty reálne vydané.

V danej veci boli všetky peňažné prostriedky v zmysle právoplatného rozvrhového uznesenia vydané k uspokojeniu konkurzných veriteľov správcom konkurznej podstaty, ďalší majetok v konkurznej podstate nie je, a preto nie je možné odvolateľovi vydať viac, keďže správca konkurznej podstaty už nedisponuje žiadnymi finančnými prostriedkami a ani majetkom.

Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že správca konkurznej podstaty mohol vydať konkurzným veriteľom s nárokom na oddelené uspokojenie len toľko finančných prostriedkov, koľko mal po speňažení konkurznej podstaty po odpočítaní pohľadávok proti podstate a výdavkov spojených s vedením konkurzu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v zmysle ust. § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil s tým, že k zrušeniu konkurzu došlo podľa ust. § 44 ods. 1 písm. b/ ZKV.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.